

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 135

CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, JUNE 8, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

KONCEM TEDNA

AMERISKI vojaški izvedenci trdijo, da stoji zavezniška stvar zelo slabo, ker je neizpodbitno dejstvo, da jih Hitler nadkriljuje z zračno silo. Dasi izgubi nemško letalstvo sila letal vsak dan, toda ker jih izdela okrog 3,000 na mesec novih, izgube ne štejejo dosti. Edina rešitev za zaveznike bi bila, če Nemčiji zmanjka gazolina za letala. Njena zaloga bo vzdržala še kvečjem štiri do pet mesecev. Če se morejo zavezniki toliko časa vzdržati, bodo dobili vojno, drugače pa ne.

NEWYORSKI župan La Guardia bo najbrže poklican v Rooseveltov kabinet, čeprav je že odklonil tako ponudbo. Toda če bo šla Italija v vojno na strani Nemčije, bi Roosevelt poklical k vladni La Guardia, ki je po rojstvu delno Italijan, da bi vplival na ameriške Italijane ter jih odvratal od kake protiameriške propagande.

DIPLOMATI in ekonomisti v Washingtonu že delajo na načrtu, da se ustvari pan-ameriška trgovska zveza, ali nekakšna trgovska agencija Južne in Severne Amerike, ki bi bila protiutež za Evropo, če bi zmagal Hitler in ustanovil federacijo evropskih držav. Ta evropska federacija bi bila kontrolirana iz Berlina in ta bi diktiral ameriškim republikam trgovske pogoje. Če se pa zvežejo vse ameriške republike in postavijo skupno fronto, bi bil Hitler primoran trgovati z ameriški kontinenti na trgovski podlagi, ne na politični.

GOVORICA se je pojavila v Washingtonu, da bi se predstavila demokratska konvencija od julija na avgust ali september. Gotovega ni pa še nič.

LONDON ima nove vrste organizacije, katere naloga je, da zatira blebetanje, ali kakor bi rekli: opravljanje in nepremišljeno govorjenje. Kadar član te organizacije sliši na cesti, da se dva pogovarjata o vojaških stvareh, pa jima da vizitko, na kateri je zapisano: "Ali ne veste, da je blebetanje nevarno?"

POLICIJA je oni dan udrila v neko krojačnico v Zurichu, Švica, in tam dobila pri delu 24 krojačev, ki so izdelovali nemške uniforme.

RUSIJA je pridno na delu, da si dobi naklonenost v balkanskih državah. En uspeh je ta, da se je napetost med Rusijo, Romunsko in Ogrsko nekoliko omilila. Drugi uspeh je pa ta, da je Rusija obljubila, da ne bo zahtevala Besarabije, ko ji je Turška obljubila, da ne bo poskušala naščrti balkanskih držav proti Italiji in Nemčiji.

DA se prijateljstvo med Rusijo in Nemčijo krha, so vidni znaki. Rusija je oni dan preklicala nameravan načrt, da se izmenja dijak med Rusijo in Nemčijo, da se ustanove jezikovni natečaji, to je v Rusiji nemški, v Nemčiji ruski. Dalje je Rusija prepovedala tiskanje nemškega lista "Der Stuermer," ki je pisal proti Židom in Rusiji je ustavila gradnjo vodne zveze med nemško Poljsko in Rusijo. Na drugi strani je pa tudi Nemčija poklicala iz Rusije več svojih inženirjev.

To bo krompir!

Da je pomožni okrajni prosekator John J. Prince dober odvetnik, smo vedeli, da se razume pa tudi na poljedelstvo, ko je vendar pristna mestna srajca, pa ni smo vedeli. V sredo popoldne smo ga zalotili, ko je sadil krompir in sicer na moderen način. S palico je napravil v zemljo (menda ja) luknjo, spustil vanjo krompirček in luknjo zamasil. Od daleč se je videlo kot da sadi kapus. Težko bomo pričakovali jeseni in še težje, kaj bo prišlo iz tistih luknjic ven. Nekdo se je že ponudil, da je pripravljeno snesti vse, kar bo tam zrastle, s perjem vred.

Italija je ukazala vsem ladjam z morja

New York. — Italijanska vlada je ukazala vsem svojim ladjam, ki se nahajajo na visokem morju, da se takoj obrnejo v najbližja pristanišča nevtralnih držav. Ta ukaz je prišel naravnost iz Rima in to povelje prizadene tudi sedem italijanskih parnikov, ki se nahajajo trenutno v ameriških pristaniščih ali vodah. Trgovski parniki, ki se nahajajo v vodah ob južnem delu Zed. držav so dobili ukaz, da plujejo v ameriška pristanišča v Floridi.

Kongres se razide na 22. junija

Washington, D. C. — Republika manjšina v kongresu je sprejela resolucijo, da ostane kongres v zasedanju toliko časa, dokler bo trajal tak kritičen položaj v Evropi. Predsednik Roosevelt je pa naročil svojim demokratskim voditeljem, naj delajo na to, da se kongres razide 22. junija, to je dva dni prej, predno se prične republikanska narodna konvencija. Roosevelt je pa obljubil, da bo na zadnji dan zasedanja poslal kongresu poslanico, v kateri bo obljubil, da bo takoj sklical izredno zasedanje, če bo postala vojna nevarnost akutnejša.

Stroge pošne odredbe v Nemčiji

Berlin. — Nemčija je odredila, da ne sme nihče direktno ali indirektno imeti pismene zveze z osebami v Angliji, Franciji ali njih poseti. Kdor hoče poslati pismo preko morja, ga ne sme vreči v pošto, skrinjico, ampak ga mora osebno oddati na pošti, kjer plača poštino ter se mora izkazati, da je on res tista oseba, ki pismo pošilja. Nobeno pismo ne sme obsegati več kot štiri strani.

Še en odličnjak

V torek, 4. junija je graduiral na Cathedral Latin višji šoli tudi Aloysius A. Kozel, sin Mr. in Mrs. Louis Kozel iz 15219 Holmes Ave. Za pridno učenje mu je bila poleg drugih priznanj podeljena tudi prosta šolnina za John Carroll univerzo. Pač redka čast za Slovenca. Čestitamo pridnemu slovenskemu sinu in mu želimo mnogo uspeha v življenju.

Škoda na zvoniku

Zadnji vihar, ki je divjal na 19. maja popoldne, je napravil tudi na zvoniku cerkve sv. Vida za kakih \$500 škodo. Posebni strokovnjaki, ki se jim ne vrtili glavi, popravljajo te dni zvonik.

SLIKAR PERUŠEK VČERAJ UMRL

Včeraj popoldne je preminul edini slovensko-ameriški umetnik v slikarstvu, Harvey Gregory Perušek, star 52 let in stanujoč na 6409 St. Clair Ave. Zadel ga je srčni kap v Arts and Crafts poslopju, kjer je bil Perušek glavni direktor za vsa umetniška in ročna dela v okraju Cuyahoga.

Bil je splošno znan med ameriški umetniškimi krogi in bil je tudi izvrsten učitelj v umetnem slikarstvu. Pod njegovo večroko se je vzdrževala Jugoslovanska šola moderne umetnosti v SND, kjer so bila večkrat na razstavi njegova dela, kot tudi dela njegovih učencev.

Več let je živel v Chicagu, kjer je večkrat razstavil dela na umetniških razstavah in mnogokrat so dobila njegova dela nagrade. Tukaj zapuška žalujoco soprogo May, hčer Miriam in tri sestre: Marijo omož. Perušek, Katarino omož. Mlakar in Heleno, omoženo Petač ter veliko sorodnikov.

Rojen je bil v vasi Jelovec, fara Sodražica na Dolenjskem, kjer zapuška sestro Angelo omož. Košir in več sorodnikov. V Ameriki je živel 34 let in je bil član društva Cleveland št. 126 SNPJ. Da se mu izkaže zadnjo čast bo njegovo truplo ležalo v avditoriju Slovenskega narodnega doma na 6417 St. Clair Ave. odkoder se bo vršil pogreb v ponedeljek popoldne ob 1:30 na Highland Park pokopališče pod vodstvom pogrebnega zavra Jos. Zele in Sinovi. Naj mu bo ohranjen blag spomin, preostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Po nagrade naj pridejo

Sledeči naj pridejo po denarne nagrade, ki so jim bile prisojene ob priliki slavnosti Društvenega doma v Euclidu. Zglasijo naj se pri Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave. sledeči: \$50 je dobila Olga Polanc, \$25 John Boštjančič, drugih \$25 Mrs. Phillips, \$15 T. Ropaky, \$10 Luka Zupan, po \$5: Louis Petrič, Frank Jelenič, J. Novoselc, J. Plevnik, Jack Peklikir.

Kdor ni bil za Nemčijo, je ustreljen

London. — Iz Nizozemske je pribežal srečno v London trgovec Jongh, ki sedaj pripoveduje, kako "rešuje" Nemčija zasedene kraje, kjer brez pardo na spravi s sveta vsakega, ki je zatočen, da je deloval proti Nemčiji, četudi še prej, predno je zasedla Nizozemsko.

Jongh pripoveduje, da je pravočasno zvedel, da je njegovo ime na listi nemške tajne policije. Zato se je takoj, ko so prišli Nemci v Amsterdam, skril in je pazil, da ni prišel blizu svojega doma ali svoje pisarne. Posrečilo se mu je, da se je izmuznil nemški tajni policiji in je srečno prišel v London.

Toda, še predno je zapustil Amsterdam, je zvedel, da je bilo več njegovih prijateljev ustreljenih. Njih imena so izdali nemški policiji nemški agentje, ki so bili na delu v Amsterdamu že dolgo prej, predno je prišla nemška arma-

1,500,000 Nemcev naskakuje francosko fronto

ZDRUŽENIM MLADINSKIM PEVSKIM ZBOROM!

Naš veliki umetnik Perušek spi nezdravno spanje. Prosim odbore in starše pevcev vseh Združenih mladinskih pevskih zborov, naj pripeljejo pevce v nedeljo ob desetih popoldne v Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. v spodnjo dvorano, ker bo skupna vaja, nakar gremo zapet pokojnemu Perušku v slovo.

Prosim odbore na Waterloo Rd. in na Holmes Ave., da če je le mogoče, da pripeljejo vse mlade pevce. Želim, da bi bili zastopani tudi Kanarčki, Škrjančki in Zvončki. Slavčki imajo itak ob tistem času pesvko vajo. — Pevovodja.

Ameriška letala že gredo k zaveznikom, čeprav se dela to po ovinkih

Washington, D. C., 7. jun. — Ameriška vlada se je udala prošnji Anglije in Francije in jim bo dala prvovrstne ameriške bombnike. Prvih petdeset je že pripravljeno, da se jih odpošlje in v nekaj dneh, kakor se govori, jih sledi še 1,500. Ta letala so popolnoma nova in so last ameriške armade in mornarice. Da pa ne more kdo reči, da vlada Zed. držav direktno daje letala Angliji in Franciji, je ukazal predsednik Roosevelt, da se ta letala vrne nazaj tovarnam, ki bodo za te potem izdelale nove, a s temi zamenjanimi napravijo tovarne kar hočejo. To se pravi, tovarne jih bodo takoj poslale v Evropo, toda nihče ne more reči, da jih je dala ameriška vlada. Vlada pravi: "Ni naša briga, kaj napravijo tovarne z letali, ki smo jih zamenjali za nove!" V kongresu se sicer govori, da nas bo to potegnilo v vojno pri "zadnjih vratih," toda to Roosevelta ne moti.

Nemčija ponuja mir?

NEW YORK, 7. jun. — National Broadcasting Co. poroča, da je prestregla zadtilo na angleški radio postaji, da je Nemčija ponovno poskušala skleniti premirje s Francijo. Nemci so baje potom radia govorili francoskemu narodu, naj sklene separaten mir z Nemčijo, ker Anglija pušči, da se Francija sama brani pred sovražnikom.

Ali bo šel papež Pij iz Rima?

Rim. — Po mestu so se raznesle govorice, da bo odšel papež na Portugalsko ali v Ameriko, če bo šla Italija v vojno. Te vesti v Vatikanu zanikujejo. Smatra pa se, da ni mogoče, da papež ne bi odšel iz Italije, kar je vse odvisno od vojne in v koliko se je bo udeležila Italija.

Vile rojenice

Družini Mr. in Mrs. Emil Trunk, 1256 E. 60th St. so prišle vile rojenice zalo hčerko. Mati in dete se dobro počutita v Glenville bolnišnici. Naš poklon!

Tudi čez eno leto bo prišla prav pomoč iz Zed. držav

London, 7. jun. — Angleški minister za informacije, Alfred Cooper, je povedal ameriškim časnikarjem, da pomoč iz Amerike tudi čez eno leto ne bo prepozna. Rekel je, da je bila Nemčija prisiljena spremeniti svoj načrt za takojšnji napad na Anglijo in je pristavil: "Ne verjamem, da bi bila Nemčija uspešna pri poskusu priti v Anglijo. Prepričan sem, da bomo lahko opravili z nemškimi četami, ki bi jih pripeljala letala. Če bo pa poskušala priti Nemčija z brodom, bo pa zelo presenečena. Edino, kar potrebujemo iz Amerike so letala in kolikor največ letal."

Vreme

Vročina, ki nas je morila zadnjih par dni, bo danes ponehala. Vremenski prerok obljubljuje za danes nekaj dežja, za jutro pa nekoliko hladneje.

Bitka, ki bo odločila usodo zaveznikov, besni že tri dni. Dasi so Nemci vrgli v boj tudi rezervo, pa niso v treh dneh skoro nič napredovali. Francoska linija je še cela.

BITKA ZA FRANCIJO SE JE PRIČELA!

Paris, 8. jun. — Danes je izmilj, kjer jih je pa ustavila dal vrhovni poveljnik Weygand francoska pehota in pa težka artiljerija. Nemška pehota, ki je ka za Francijo se je pričela! Potehota iti naprej za mehanizirane velje je, da se brani postojanke nima četami je bila vržena nazaj, brez vsake misli na umik. Častker je stopila prav v točo francoski podčasniki in vojniki francoskih šrapnelov.

coske armade! Naj vas misel na Francosko poveljstvo poroča, našo domovino, ki je načeta od da je očividno, da je vrgel Hitler napadalca, navduši k trdnemu ler tukaj v bitko vso rezervo, ki sklepu, da vzdržite, kjer ste mu je v tem kraju na razpolo. Glejte samo naprej! Za vami go. Če so številke francoskega pa stoji poveljstvo, ki vas podpira. Usoda naše domovine, varnost naše svobode, bodočnost naših sinov zavisi od vašega poguma!

Danes je ukazal Weygand četam v prvih vrstah, da se umaknejo nazaj v glavno obrambeno linijo. Nemci imajo baje pripravljenih še 2,000 tankov v rezervi, da z onimi 2,000, ki so že v akciji, naskočijo, kadar se po-

kaže vrzel v francoski liniji. Paris, 7. jun. — Silna nemška armada, ki je v treh tednih pokosila Belgijo, se je zdaj vrgla z vojsko na francosko fronto na severu, med rekama Somme in Aisne. Tri dni že traja tukaj tem četam naročil: "Držite se za boj brez prestanka in vendar ni-

so mogli Nemci predreti francoske linije. Nemške mehanizirane čete so na desnem krilu, to je v sektorju Abbeville (pri morju) pa do mesta Amiens, potisnili Francoze nekoliko nazaj do reke Bresle, vendar pa tudi tukaj niso pretrgali francoske fronte.

V sredini fronte, v okolici Peronne, so napravili Nemci najsilnejši pritisk, kjer so oklopne napredovale od šest do deset ob straneh.

Največji ameriški dnevnik priporoča vpeljavo obvezne vojaške službe

New York, 7. junija. — Eden največjih in najvplivnejših ameriških dnevnikov, New York Times, prinaša uredniški članek, v katerem priporoča za Zedinjene države obvezno ali prisiljeno vojaško službo.

Članek se glasi: "Čas je prišel, ko mora ameriški narod v svojo lastno obrambo sprejeti obvezno vojaško službo. To pravi naš časopis, ki je bil sicer vedno proti temu.

"Najsilnejša mehanizirana armada prodira danes proti Parizu. Premisliti moramo dobro posledice zmage te armade. Videti moramo, da je kazal Hitler vedno veliko ambicijo, veliko drznost in čudovit čut za preračunavanje. Vedeti moramo, da se je izjavil zakletega sovražnika 'pluto-demokraciji,' od katerih smo mi največja, najbogatejša in najmekkejša. Priznati moramo, da je bila vsa njegova strategija v tem, da je udaril, predno so bili njegovi nasprotniki pripravljeni. In priznati moramo, da razen bojne mornarice, katero želimo zdaj postaviti v dva oceana in katere ne moremo razdeliti, ne da bi jo nevarno oslabili, nismo v položaju, da bi ustavili tak napad, kakor ga lahko izvedejo Hitlerjeve zračne sile in njegove armade. Zmagoslavna Nemčija v posesti angleške morna-

Slovenke prirede piknik!

V nedeljo popoldne se obeta obilo zabave na Močilnikarjevi farmi, kjer bodo piknikovali Colliwoodske Slovenke št. 22 SDZ. Prijazno vabijo vse članstvo SDZ in drugo občinstvo. Jankovičev orkester bo skrbel za "sapo."

Graduacija

V ponedeljek 10. junija bo graduiral na East Teshnical višji šoli Anthony Sivic, sin družine Mr. in Mrs. Anton Sivic, 5608 Carry Ave. Čestitamo!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 135

Sat., June 8, 1940

Kaj moremo mi storiti?

Kaj bo z našo staro domovino? Te besede so danes na jeziku vseh ameriških Slovencev, ki so si izvolili Zed. državo za svojo novo domovino, pa ob istem času še niso pretrgali vezi, vsaj srčnih vezi ne, s svojo rojstno materjo domovino. Vsak dan trepetamo, da ne bi zaslili pretresljive vesti, da je našo nepozabno domovino preplaval sovražnik. Vsak dan sproti smo veselju in sreči, ko vidimo, da je zemlja naših očetov še vedno nedotaknjena.

Morda se bodo zagnali preteči oblaki mimo nje in da ji bo huda ura prizanesla. To je gotovo skupna želja nas vseh, ki smo tukaj pod varstvom mogočnega Strica Sama.

Toda krvavega klanja v Evropi še ni konec in bojne fronte se zaganjajo zdaj v to, zdaj v drugo smer. Dokler ne bodo v Evropi potihnil topovi in dokler bodo letale pod oblaki jeklene ptice — bombniki, ki razdirajo stare in častljive zgradbe, silne mostove, pa z istim neusmiljenjem tudi revne kočice, dokler bombe ne izbirajo med oboroženim vojakom in nedolžnim otrokom in slabo žensko, toliko časa tudi mi tukaj ne bomo zaspali brez skrbi radi usode naše stare domovine.

Ne po svoji krivdi, ampak po krivdi zemljepisne lege leži naša domovina na prepihu Evrope in preko nje peljajo cilji nenasitnega krvoloka, ki želi nove zemlje, novih svetov, ne da bi vprašal za lastninsko pravico, ki se ne zmenja ne za mednarodne ne za kake druge postavbe.

Kaj bomo storili mi tukaj, ki se še vedno štejemo za Slovence, za potomce, za sinove in hčere krepkega slovenskega oratarja?

Trenutno ne moremo storiti ničesar. Za enkrat tudi ničesar treba ni. Jugoslavija, v katere okvirju še vedno stoji naša Slovenija, je še vedno priznana evropska država, ki si je v tej evropski tragediji izvolila najbolj pametno pot: nevtralnost. To sicer še ne zapre mej pred sovražnikom, kot imamo zglede drugod, vendar se vsaj lahko reče, da si Jugoslavija ne želi sosedove zemlje, pa je obenem tudi odločena, da bo branila svoje meje, če bo potreba. Politika jugoslovanske vlade v tem času je jako previdna in modra. Ničesar ne stori, da bi s čemerkoli razdražila sosedo in mu dala povod pasti po nji.

Kaj pa bi storili mi tukaj, če bi se temu ali onemu sosedu zazdelo in bi planil po naši zemlji, ali, recimo, kar dva sosedda hkrati, ki bi se jima tudi izborna in dobro trenirana jugoslovanska država ne mogla upirati, kot se niso mogli upirati taki sili druge, ki so imeli večje armade, več orožja, več bojnih letal. Če bi sovražnik zavojeval našo rojstno domovino, kaj bi storili mi tukaj?

Topogledno je prinesla sugestijo čikaška obligatna števila Prosvete in mi se z nasvetom popolnoma strinjamo. Prosveta pravi, in to čisto pravilno, da mi tukaj, ameriški Slovenci in državljani Zed. držav v takem slučaju ne bi mogli storiti drugega kot gmotno pomagati našim doma, po praviti jim strehe, če bi jih sovražnik zažgal nad glavami, kupiti jim kruha, če bi jim sovražnik izpraznil žitnice, obleči jih, če bi iz pogorišča ne rešili drugega kot golo življenje.

Politično, pravi Prosveta, bi ne mogli pomagati nič. Prav! Za to bodo skrbeli gotovi vladni faktorji, državljani Jugoslavije, kakor to delajo Poljaki, Čehi, Belgijci, Nizozemci. A mi, ki smo ameriški državljani, ne moremo in ne smemo politično pomagati, ker moramo izpolnjevati postavbe in odredbe te naše nove domovine, ki je nevtralna in se politično ne vrtuje v evropski spor.

Prosveta svetuje edino pametno pot, ki bi jo mogli mi tukaj ubrati, če bi hoteli naši rojstni domovini gmotno pomagati in ta je, da prevzamejo to akcijo naša društva oziroma naše organizacije. Skoro vsi do malega smo člani te ali one organizacije in če pritegnemo k pomožni akciji vse, bo indirektno vsak pomagal.

Gotovo je, da noben odbor, ki bi se sam postavil kot organizatorja za eventualno pomoč ne bi dobil mase za seboj. Če pa stopijo v akcijo naše organizacije in to brez razlike tega ali one prepričanja, bo stal narod kot celota in pomagal. Slovensko časopisje v Ameriki, ne glede na barvo, pa naj bi pomagalo kot pisana beseda in sredstvo zveze do slehernega našega Slovenca in Slovenke v Zed. državah.

Odbor za to pomožno akcijo naj bi bil sestavljen iz vseh slovenskih organizacij in ta odbor naj bi potem vodil vse delo, ki bi bilo sicer ogromno delo, toda ker bi pomagali vsi, bi ga izvršili in domovini brez vprašanja zelo mnogo pomagali, če je ne celo rešili propasti.

Kot rečeno, za enkrat tega še ni potreba. Toda če bi pa nastala res sila in bi naša rojstna domovina poklicala na pomoč, tedaj bi zakurili kresove v srcih naših ljudi po Ameriki in poklicali slehernega na delo za našo domovino, za našo rojstno zemljo, za naše drage.

Če bo naša domovina v sili, ne bo potrebovala politike, ampak kruha in tega jim bomo dali. Naj naši doma vedo, da stojimo ameriški Slovenci zvesto pri njih in jim obljubljamo, da jih v stiski ne bomo pozabili.

"Ameriška Domovina" izjavlja, da je pripravljena sodelovati na vsej črti in pripravljena iti tesno ob rami z vsakomur, samo da gre za pomoč naši rojstni domovini.

BESEDA IZ NARODA

Za očetovsko prireditve

Vstopnice za Očetovsko prireditve so že na razpolago v Novak's Confectionery prodajalni, kakor ponavadi, od danes, sobote opoldne naprej. Istotam dobite tudi načrt, kako bodo mize razporedene, da si lahko rezervirate svojo mizo, ako kupite štiri ali več vstopnic. Prijatelji si lahko skupaj rezervirajo mizo ali več, kolikor jih pač bo. Za manj oseb kakor štiri ne rezerviramo mize. V Novakovi prodajalni lahko tudi zamenjate sezonske kupone za pravo vstopnico. Sedaj je veljaven zadnji kupon z napisom "Očetovska proslava." In s tem je sezonska vstopnica izčrpana. Vstopnice za to prireditev so po 35 centov.

To Očetovsko zabavo prireja Svetovidska mladina, dekliški Baragov zbor. Pridno se sedaj vežbajo v petju, da bodo gostje tem bolj zadovoljni. In za spremembo bo vmes med pevskimi nastopi igral znani Trebarjev orkester. Torej zabave bo dovolj in nobenemu ne bo treba biti dolčas. Glede vročine v dvorani, se ni treba bati, da bi bila nadležna, ker prireditve pri mizah in je zato število vstopnic precej manjše, kakor pa ob predstavah.

Prireditve bo v soboto in nedeljo zvečer, torej bo vztrajno tistim, ki gredo raje v soboto zvečer na zabavo in tistim, ki jim je nedelja zvečer bolj všeč.

Precej popularno je že postalo med našim narodom, da ob kakih podobnih prilikah peljejo otroci starše v mesto "downtown" na zabavo. Pripelje svoje očete raje na to zabavo, mislim, da se bodo bolj domače počutili. Dovolj bo godbe, dobre godbe, in petja tudi. Tudi skupaj jih bomo nekaj zapeli, kakor je na teh naših prireditvah že postalo navada.

Torej rezervirajte si mize vnaprej, da si boljše zagotovite! Rev. Matt Jager.

Collinwoodske Slovenke vas vabijo

Dočakali smo zaželjeno pomlad in za njo je prišlo toplo poletje. Vsak si želi svežega zarka v prosti naravi. Zato smo sklenile Collinwoodske Slovenke, da priredimo v nedeljo 9. junija piknik na prijaznih Močilnikarjevih prostorih.

Prav vljudno vabimo splošno občinstvo od blizu in daleč, kakor tudi glavne odbornike in odbornice Slovenske dobrodelne zveze, posebno pa članice našega društva, da storite svojo dolžnost in pripeljete svoje znanec in prijatelje, da se spoznamo in malo zabavamo med seboj, da tako pozabimo vsaj za nekaj časa na vsakdanje skrbi.

Veselite tudi mnogo pripomočre k človekovemu zdravju. Človek vesele narave premaga vse ovire in vse težave. Zagotavljam vam, da bo vsega dovolj, kajti naša kuharica in kelnarice še pridno pripravljajo, da vam bodo postregle z vsemi telesnimi dobrotami. Frank Jankovič pa nam je obljubil, da nam bo igral poskočnice še pozno v mrak.

Povedano vam je tudi že bilo, da v slučaju slabega vremena se pa zavrtimo v Slovenskem domu na Holmes Ave. Če ste kaj pogledali v praktiko, kaže za ta dan sonce in upamo, da bo res. Torej na svidenje v nedeljo pri Močilnikarju.

Predsednica.

— Dva fantina sta pretepla Janeza Novaka, posestnika iz Jarš tako hudo, da se je moral zateči v bolnišnico po zdravniško pomoč.

Romanje SZZ k Mariji Pomagaj v Lemont, Ill.

Tem potom naznanjamo splošni javnosti kakor tudi članstvu Slovenske ženske zveze v Ameriki, da se vrši skupno romanje na griček k Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois, v nedeljo, 21. julija, 1940. Pričakuje se precej velike udeležbe, ker to romanje bo eno najlepših, kar se jih pomni na tem prelepem gričku.

Pripravljali odbor, katerega tvorijo članice najbližnjih podružnic SZZ, namreč podružnica št. 2 iz Chicaga in podružnica 20 iz Joliet, je pridno na delu, da bo vse v redu za lep sprejem kakor tudi gostoljubno postrežbo. Naše žene in dekleta so znane po vsej Ameriki za pristno domačo postrežljivost in zato ste lahko brez skrbi, da bodo storile vse, kar bo v njih moči za našo zadovoljnost.

Kar se pa tiče vožnjih stroškov, smo pa tudi srečni, ker ravno za tisto nedeljo ima New York Central železnica izletni vlak v Chicago in bo cena za tja in nazaj samo \$6.25. Potem bomo pa dobili tudi posebno nizko ceno pri družbi, ki ima vlake iz Chicaga v Lemont, in sicer za majhno svoto 55 centov za obe strani. Torej bo vožnja okrog sedem dolarjev za tja in nazaj. Odpotovalo se bo v soboto večer in prišlo tja v nedeljo dopoldan za skupno sv. mašo in popoldne se bo vršil lep program. Potem se odpeljemo od tam v nedeljo večer in pridemo nazaj v Cleveland v ponedeljek rano zjutraj. Torej se boste lahko pridružili tudi tisti, ki imate za na delo v ponedeljek, ker iz Chicaga se gre lahko dovolj ob času, da se vrnete v Cleveland pred šesto uro zjutraj.

Glede natančnega časa in drugih pojasnil, pazite na list Ameriška Domovina, kjer vam bom vse točno poročala. Za ta čas se pa pomenite doma, da boste šli in uredite vse potrebno doma, da boste kar v redu za odriniti, ko pride napovedan dan. Torej 21. julija bo romanje k Mariji Pomagaj v Lemont, Ill., za vse Slovence in Slovenke ter članice SZZ! O tem se bomo še pomenili. Pozdravljeni!

Albina Novak.

Zveza društev Najsvetejšega Imena

Kako pa kaj ta zveza obstoji? Prav dobro, saj se po vseh štirih slovenskih farah v Clevelandu zavedajo, da so nam društva Najsvetejšega Imena prav tako potrebna ali pa še bolj kot podpora.

Kateri naših rojakov bi iz nemarnosti pustil podporno društvo in bi zbolel, bi v tem slučaju ne dobival bolniške podpore. Ali če bi umrl, bi njegova žena in otroci ne dobili smrtnine. Gotovo bi vsak, ki je poznal takega rojaka rekel: "Le zakaj si ni preskrbel, da bi bil v društvu? Koliko manj solza bi bilo sedaj od preostalih."

Sedaj pa malo premislimo na preostale in sami nase. Vsi prav dobro vemo, da smrti ne bomo ušli. Ali bi ne bilo dobro, da bi poleg drugih društev, katere plačujemo za svoje drage, da imamo še eno društvo, katere pa je absolutno naše in ta zavarovalnina gre z nami tudi po smrti in to je društvo Najsvetejšega Imena. Vsak katoliško misleč fant ali mož naj bi bil član tudi društva Najsvetejšega Imena. To naj bo naše načelo.

Društvo Najsvetejšega Imena ni samo za v cerkev. Člani se hočejo tudi javno pokazati kluba.

in zato pa priredimo javni katališki Baragov dan v nedeljo, 25. avgusta na Brae Burn, 25000 Euclid Ave. Združeno bo z vrtno veselico.

Ta prostor je zelo prijazen in se bo gotovo vsakemu dopadel. Naj tukaj povem vsej slovenski javnosti, zakaj se prireja tak slovenski Baragov dan. V prvi vrsti zato, da se Slovenci malo bolj spoznamo med seboj. Dalje zato, da damo naši mladini dober vzgled, da smo katoliški Slovenci tudi v Ameriki.

Naša mladina je po večini zapovedno slovenska, toda kljub temu je naša dolžnost, da se potrudimo in jo dobimo v našo sredo, ker če tega ne bomo storili, se nam bo mladina pomešala med tujo narodnost. Kakor se fant ali dekle poroči z drugorodcem, tedaj je za naš narod izgubljena. Njih otroci ne bodo znali slovenskega jezika. So častne izjeme, a so redke.

Zato bi bilo priporočljivo, da bi vsi, ki se zavedate, da ste Slovenci in kateri želite, da slovenstvo ostane še nekaj desetletij v Ameriki, da z veseljem odobravate delovanje društev Najsvetejšega Imena. Morebiti preostanek od teh prireditve pa gre v sklad Baragove benefikacije, kajti tudi pri tem so stroški. Piše se veliko pisem na vse strani. Zbiralci življenjepisa škofa Baraga imajo veliko potov in s tem so združeni stroški. Vse to stane veliko denarja.

O tem bo gotovo poročal predsednik ali tajnik Baragove zveze. Prav gotovo pa vsi že težko pričakujemo, da bi bil proces benefikacije škofa Baraga že končan. Slovenci bi z veseljem zahvalili Boga, da imamo tudi mi svojega zastopnika v nebeški domovini, od katerega pričakujemo pomoči. Upajmo, da tudi to dosežemo.

Vsem društvom, ki spadajo k Zvezi društev Najsvetejšega Imena priporočam, da izvolite za vsako društvo nekaj mož ali fantov, kateri bodo delali na dan 25. avgusta. Tem potom se obračam tudi na Oltarna društva, da kakor so nam lanske leto pomagala, da nam tudi letos priskočijo na pomoč za dobro stvar. Svetniški škof Friderik Irenej Baraga pa naj vam bo stoteren plačnik za vse, kar boste žrtvovali v njegovo čast. Vas udanostno pozdravlja predsednik Zveze društev Najsvetejšega Imena, Jakob Resnik.

LORAIN RIFLE AND HUNTING CLUB

Bojno polje je pripravljeno. Strelne postojanke utrjene. Betonska "pill box" predelana. Več tisoč zračnih letal čaka povelja. Najnovejši topovi...

V rezervi, katere bo pripomogla do zmage, je tudi poljska kuhinja z vsemi dobrotami. Da se bo kolesje vojne opreme bolj obračalo, je poveljstvo gledalo, da se ga za isti dan namaže z vsemi najboljimi mazili in tekočinami.

Za kratek čas bodo rezervisti in črnovojniki lahko prakticirali za metanje ročnih granat na prostoru za kegljanje ali balinčanje. Onemogle in ranjene se bo spravilo na varno v sene kupe.

Vojna odlikovanja se bo delila kar na polju bitke. Kdor bo zbil največ zračnih letal, bo dobil pet križev na svoja junaška prsa, drugi najboljši strelce bo dobil tri in tretji pa samo dva križa.

Vsi ostali pa bodo dobili priznanje za njihovo požrtvovalno delo, katerega so storili pri razbijanju sovraga.

Ker je špijonaža povsod do bro razvita, se je tudi tukaj izvedelo, da se bo "blitzkrieg" na zračna letala izvršil v nedeljo, 16. junija popoldne na prostorih Lorain Rifle and Hunting kluba.

Vabljeni ste prav vsi, od blizu in daleč, da se udeležite te zanimive bojne igre, mi pa vam garantiramo, da se ne boste kešali, kajti streljalo, kegljalo, balinčalo in plesalo se bo ter delilo različne dobrote, dokler se bo komu ljubilo. K.

Čarnikarstvo v strelskih jarkih

Pred nekaj dnevi je imel napovedovalec pogovor v pariškem radiju z nekim mladim vojakom, ki je bil prav tedaj na dopustu. Ta francoski vojak je "nekje" na zapadu Francije osnoval za svoje tovariše v polku poseben listič. Napovedovalec je želel zvedeti, kako je prišlo do tega in kako je postal glavni urednik tega časopisa.

"Zelo lahko," je odgovoril vojak. "Nekega dne je pri raportu objavil polkovnik, da je privolil v osnovanju lista in je mene izbral ter mi poveril uredništvo."

"Zakaj pa vas? Ali ste poklicni čarnikar?" "O ne, v zasebnem življenju sem knjigotrojec. Toda polkovniku sem se zdel za urednika sposoben. Poleg tega je v armadi malo kdo tako sposoben kakor je v civilu. Treba je imeti samo nekoliko duševnega bogastva in nič drugega."

Časopis na fronti ni nobena francoska posebnost. Angleži, Nemci in drugi zmorejso prav iz to. Toda izkušnje prejšnje vojne so francoskemu časopisju dale posebno dognanja. Dejstvo je, da temelji francosko časopisje na tradiciji, ki se je začela v vojni leta 1870.

Danes je v Franciji nekaj sto frontnih časopisov. Točnega števila ne vemo. Njihova zunanost je različna in zavis od tehničnih pripomočkov, ki jih imajo na razpolago. Načeljujejo jim takozvani "domači listi," ki so namenjeni za poklicne urednike, stavce in tiskarje. To so listi: "Patati-Patata," ki ima inicialke svojega založnika, ki je obenem lastnik enega največjih pariških dnevnikov "Petit Parisien." Ti listi so tiskani na rotacijskih strojih, ki prinašajo najnovejše slike, fotografije in karikature, množico neizrabljenih glos itd.

Uredništva teh listov so ali v kakem skednju ali pa v utrjenem zaklonišču ali pa celo v strelskem jarku samem. To je tam, koder je pač bataljon ali polk. V sličnih "razkošnih" prostorih je tudi tiskarna.

Naslovi in vsebina teh frontnih časopisov je za nevojake kratkočasna, kajti pisana je v nekem posebnem vojaškem žargonu, za kar bi rabil civilist kar poseben besednjak. "Težka noč," eden takih vojaških časopisov, ki ga tiskajo in urejajo v neki veliki tiskarni in uredništvu blizu Metz, prinaša stalno kot motto izrek: "Armada, ki je žalostna, je žalostna armada."

izrek, ki je zelo globok po svojem smislu in resničnejši kot se na prvi pogled zdi. Tako se trudi časopis, da tudi vzgojno vpliva na vojaštvo in da mu daje poguma. Z veselimi smešnicami dogodbicami iz vojaškega življenja, kratkimi veselimi dogodki in karikaturami daje hkrati "dobro in sladko." Vse je v humoristični obliki. Tako dobimo tu navodilo, kako zlikamo svojo srajco s segreto vojaško steklenico in podobno. V obvestilih beremo, kako je četa dobila nov radijski aparat, da se je spremenil čas dostave pošte in slinco. O politiki ni nikakega govora. Ta vojaški časopis mora samo zabavati, kratkočasiti in lajšati vojaku življenje na fronti. V tem je že povsem dosegel svoj namen.

Večina časopisov ima že v naslovu oziroma podnaslovu označen svoj program. "Poilu," oznaka francoskega vojaka, kar pomeni dobesedno "kosmatinec," drugi se imenujejo "Nedeljska juha," "Nič vedeti, nič slišati," "Jaz sem povsod," "Parna kobila" (časopis težkega konjenišva), "Poper," podnaslovi pa so tudi v podobnem slogu: "Humoristično-tragično-klimatični časnik" potem "Organ slikarjev v prednji liniji," "Izhaja tolikokrat, kolikokrat gre," "Uredništvo in naklada spreminjajoča."

Naklada časopisov je po potrebi velika ali majhna. Najmanjša pa je nekaj sto. Izhaja mesečno, včasih polmesečno, oz. tedensko. Posamezne izvide pošiljajo tudi angleškemu poveljstvu na fronti, dalje v Pariz posameznim poslanstvom in zastopnikom tujega časopisa. Nekateri izvidi poročajo tudi v Berlin na določene naslove z oznako "brezplačen izvod," kar pa seveda naslovljenci gotovo ne dobe.

Posiljanje teh vojaških prihodnih časnikov na tuja poslanstva v Franciji je kaj dobra zamisel, saj iz vseh teh časnikov odseva svež in zdrav humor, ki je nekako merilo o morali in razpoloženju francoske vojske.

Ure s spričevali

Na Angleškem se je v zadnjih letih kazalo, da kupujejo ljudje najrajši cenejše ure, stvar, ki je urarji niso gledali prav z veseljem. Zato so se sedaj odločili, da bodo v bodoče dajali poedinim uram posebno spričevala. Ura, ki dobi pridevek "A1," v štiri in dvajsetih urah ne sme zaostati ali pa prehiteti pravega časa za več nego 10 sekund. Tovarne bodo dajale v tem pogledu večletno jamstvo. Cenene ure, ki bodo označene s "C5," bodo lahko prehitovale ali zaostajale dnevno za tri minute — Trajnega jamstva pa ne dobe. Industrija upa, da bo na ta način pripravila kupovalce do tega, da bodo v bodoče bolj cenili dražje, toda zanesljivejše ure.

PERSONAL

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov
- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalniške premije
- poravnava računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah. Ni treba, da bi bili vlagatelji.

THE NORTH AMERICAN BANK CO.

6131 St. Clair Ave. 15601 Waterloo Rd.

SVETEK FUNERAL HOME

Pogrebi se lahko naroče za vsako ceno, ki jo zmorete plačati.

AUGUST F. SVETEK

POGREBNI ZAVOD

478 E. 152nd Street KENmore 2015

NA RAZPOLAGO INVALIDNI VOZ

O
A
N
S

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

Nevolja dobrega črnca je bila vsekakor zelo upravičena, pa žal brezuspešna.

"Dalje!"

"Potem biti jutro in Indiani proč."

"Proč? Kam?"

"Bob ne vedeti, kam Indiani proč, ker Bob ne iti za Indiani. Pa Bob videti iti čisto zelo mnogo Indiani proč. Malo okno gor videti vse."

"In kje so tovariši?"

"Vsi iti z Indiani, massa Winnetou, massa Sam in massa Bern. Imeti čisto zelo mnogo jermen okoli in okoli."

"In potem?"

"Potem —? Potem Indiani lažiti sem in tja, iskati Bob, loviti Bob, pa Bob biti pameten. Nič najti ga."

"Koliko jih je ostalo?"

"Bob ne vedeti, koliko. Pa Bob vedeti, kje biti."

"Kje so?"

"Biti tam, kjer medved."

"Odkod veš to?"

"Bob videti skozi okno."

Pogledal sem po votlem delu kviku. Če se je Bobu posrečilo priti do "okna," se bo tudi meni, sem si mislil. Poskusil sem, šlo je.

Pri Bobovem "oknu" sem uprl noge v razpoko in pogledal po dolini.

Res —! Indianec je čepel pod buko, na katero se je Bob rešil pred medvedom.

Past so mi torej nastavili —. Računali so, da se bom vrnil na kraj napada in bral njihovo sled pa da me bo glad pripeljal tudi k ustreljenemu medvedu.

Kaj bi se dalo ukreniti —?

Razmišljal sem o položaju pa se vrnil k Bobu.

"Samo eden sedi tamle pri buki, Bob!"

"Drugje biti še eden in še eden in še eden —"

"Pa kje?"

"Bob ne vedeti."

"Počakaj! Kmalu se vrnem."

"Massa oditi —? O, massa rajši ostati tukaj pri Bob!"

"Pogledati moram, kako bova rešila najine prijatelje, Bob!"

"Rešiti —? Prijatelje —?"

Rešiti massa Bern —? O, biti dobro, biti čisto zelo mnogo dobro! Bob tudi rešiti massa Bern in massa Sam in massa Winnetou!"

"Torej pa mirno čakaj, da te ne najdejo!"

Zlezel sem iz dupline.

Dobro mi je delo, da je vsaj eden še ušel nesreči in da sem imel tovariša, pa če je bil tudi samo črnc.

Sicer pa sem si priznal, da so mi Komanči zelo pretkano nastavili past pri medvedu. Seveda so me premalo poznali, če so mislili, da bom slepo stopil v njo.

Dobro uro sem rabil, da sem prilezel na drugo pobočje in za bukev. Komaj dober meter za Indiancem sem obstal.

Nepremičen kakor kip je sedel, ni se ganil, le njegovi prsti so se igrali s koščeno piščalko, ki mu je visela na vratu. Videl sem že take piščalke pri Indiancih, klicali so se z njimi. Ali so tudi komanški ogledniki dogovorili tako znamenje?

Indianec je bil mlad, komaj kakih osemnajst let je bil star, morebiti je bil prvokrat na bojnem pohodu. Njegov obraz je bil izrazit in zanimiv, njegova obleka je bila snažna in skrbno izdelana, tudi njegovo orožje je bilo dobro. Sodil sem, da je najbrž sin kakega poglavarja.

Ali bi ga naj ubil? In uničil mlado, nadebudno življenje —? Ne!

Čisto tiho sem se porinil do njega, ga od zadaj zgrabil za vrat in ga z desnico udaril po sencu. Previdno sem udaril, starejšemu človeku bi udarec vobče ne bil škodoval, mladi In-

dianec pa je koj nezavesten o-mahnul.

Zvezal sem ga, mu zamašil usta, ga zanesel v goščavo in privezal k drevesu, da bi ga njegovi tovariši ne videli. Njegovo piščalko pa sem vzel, se skril in zažvižgal.

Koj je zašumelo v goščavi, star Indianec je prihitel. Pobil sem ga s puškinim kopitom, nezavesten se je zgrudil.

Bilo jih je najbrž nekaj več ko samo četvero, kakor je menil Bob. Da bi vsem tem ljudem požvižgal in jih pobil —? Ne bilo bi posebno junaštvo, pa bi mi najbrž tudi ne uspelo čisto gladko.

Rajši sem skušal zvedeti, kje imajo skrite konje. Zarezgetal sem kakor zrebec — in res so se mi konji oglasili. Stali so nekje tam, kjer smo prejšnji dan taborili.

In nato sem moral poskusiti na slepo srečo. Zvezal sem starega Indianca, vzel mladšega na ramo in odhitel z njim po ovinku na kraj, odkoder sem čul konje rezgetati. Našel sem jih, šest jih je bilo. Štirje Komanči so bili torej še na straži, najbrž kje spredaj pri vodu v dolino. Ni se mi bilo treba bati, da bi me motili.

Odnese sem mladega Indianca v breg k Bobovemu skri-vališču. Tičal je v drevesu in gledal skozi "okno." Brž je zlezel na tla.

"Oh, massa uloviti Indiani! Massa pač umoriti Indiani?"

"Ne. Najin ujetnik bo."

"Samo ujetnik biti —? O, zakaj ne ubiti hudobnega Indiani?"

"Bob, ali mi boš pomagal rešiti master Bernarda?"

"O, nigger Bob rad dobrega ljubega massa Bern! Kaj naj storiti Bob?"

"Vzel boš tegale Indianca pa ga nesel na breg in po drugi strani navzdol, da prideš do velikega hickoryja. Položil ga boš pod drevo in počakal."

"Bob tako storiti, massa!"

"Pa ne smeš se dotakniti njegovih vez! Če se osvobodi, si izgubljen!"

"Bob ne biti izgubljen!"

"Dobro! Naprej!"

Djal si je Indianca na ramo kakor vrečo in stopil v breg. Sam pa sem se vrnil h konjem Komančev.

Nameraval sem jim konje od-peljati. Dobro sem vedel, da bo ta posel težaven. Že lastnega, samo enega konja, sem prejšnji dan z veliko muko spravil na hrib, topot pa jih je bilo šest! Pa vsekakor sem sam laže opravil, ko pa če bi bil Bob poleg.

Črncev namreč indijanski konji ne marajo, prav kakor jih Indianci sami ne marajo. V sedlo sicer pusti indijanski konj črnca, za njim pa noče stopati.

Vzel sem konjem pasove in jih zvezal za rep in glavo v eno vrsto. Prvega sem prijel za povodec in odpeljal vso čredo v hrib. Mučil sem se z njimi, zaletavali so se, se vzpenjali, zdaj pa zdaj je kateri obtičal za grmom, ali pa krenil na stran in zadržal celo vrsto, prhal so in topotali in čudil sem se, da me niso čuli Komanči, ki so še ostali v dolini na straži. Pa končno sem bil z njimi na vrhu in tudi po drugi strani navzdol sem jih srečno spravil. Komanči so bili brez konj, svojih ljudi niso mogli več doseči, pa tudi naju z Bobom niso mogli več ujeti. Prvi del svojega načrta sem srečno izvršil.

Omeniti moram, da so odpeljali Komanči tudi naše tovrne konje s plenom vred, ki smo ga naložili v taboru stakemanov. Mnogo zlata je bilo poleg —

(Dalje prihodnjic)

Časnikar, ki ni videl paradiza . . .

"Spomin na moje bivanje v Moskvi," tako poroča znani angleški časnikar Evelyn Wrench, ki je v juliju 1939 obiskal prestolnico sovjetske države, "pomeni zame veliko moro!" Mr. Wrench je namreč dobro poznal staro carsko Rusijo in je imel zato lepo priliko, da primerja današnje stanje s takratnim. Njegov potopis je poln senčnih strani. Med drugim poroča tole:

"Življenje v Moskvi je postalo brezbarvno in monotono. Zlasti se vidno opaža pomanjkanje obleke in stanovanj. Trgovine in drugi obrtni obrati napravljajo reven vtis, nad vsem skupaj pa leži grozeča senca trajne bojazni. Svoboda vesti, misli in tiska, to so današnjemu rusku ljudstvu neznani pojmi. Kruto je odrezano od ostalega sveta. Našel sem v Rusiji ne narod, kakor sem jih srečeval drugod po svetu, ampak ljudstvo nevoljnikov, nad katerimi vlada najbolj neumljena tiranija, kar jih pozna zgodovina. Noben ruski car ni bil večji despot in diktator, kakor Jozef Džugašvili Stalin in nobena klika bolj krvoločna, kakor mala skupina njegovih satelitov v Kremlju.

Odkar je bil sklenjen prijateljski pakt med Nemčijo in Rusijo, sem si prizadeval, da bi dognal koristi, ki jih bo imela Nemčija od te pogodbe. Po mojem prepričanju angleški, pa tudi drugi svetovni tisk, močno precenjuje neposredne koristi Nemčije v tem pogledu. Sokolnikov, bivši poslanik Sovjetov v Londonu, je nekoč dejal, da njegova dežela v prvih letih svojega novega režima ni našla časa, da bi se kakor koli vezala na inozemstvo. Dostavila je še, da so potrebe stotimilijonskega ruskega prebivalstva, zlasti kar se tiče obleke in stanovanja, tako velike, da je treba zaposliti vso rusko produktivno moč za četrto stoletje.

Res je, da ima Rusija ogromne vire surovin, toda njena industrializacija se je komaj šele začela. Cestno omrežje je slabo, prav tako železniško. Rusi ne morejo zaenkrat kriti niti svojih lastnih potreb. Če bi prišlo v Rusijo najmanj četrto milijona nemških tehnikov in gospodarskih organizatorjev, potem bi bilo morda mogoče, da bi se struktura ruskega gospodarstva v treh ali štirih letih spremenila. Mnenja pa sem, da Nemčija v bližnji bodočnosti še ne bo imela velikih koristi iz zveze z boljševiki . . .

Prvi vtisi so navadno tisti, ki za dolgo odločajo. Naš prvi vtis v juliju 1939 je bil porazen. Pristali smo na nekem ruskem letališču in v duhu sem primerjal moj prihod leta 1914 na rusko obmejno postajo. Tedaj so nas sprejeli prijazni carinski uradniki, na peronu pa so nas vabili čisti in dobro obloženi bufeji, iz katerih so zape-ljivo dišala ruska jedila. To pot nas je pozdravila na letališču skromna lesena baraka, s katere je vihrala rdeča zastava, okoli nas pa so hodili vojaki v sivo-zelenih slabih uniformah in carinski uradniki v ponošenih in oguljenih plaščih. Kmalu smo dobili nadaljne nove vtise o organizacijski sili ustvarjajočega proletarijata. Restavracija — če sploh moremo tako zveneče imenovati napol podrti kolibo — je bila umazana in naravnost odvratna. Na verandi je stala zanemarjena ženska z umazanim predpasnikom in bosimi nogami. Po dolgem čakanju smo dobili kozarec čaja, trd kruh in nekaj slabih sliv. Dekle, ki nam je strežilo, nas je gledalo od zgoraj navzdol, kakor kakšna princeza. Skromni zajtrk na letališču pa je veljal pet šillingov (\$1.25). Nato je sledil carinski pregled. Sveto pismo moje žene, v katerem je ležalo

med stranmi nekaj stisnjenih cvetic, je bilo za carinike prava uganka. Pokazali so knjigo šefu, ki pa jo je smatral za bota-tični herbarij. Pozneje smo zvedeli, da bi jo gotovo zaplenili, ako bi vedeli, kakšna knjiga je v resnici.

Naši moskovski vtisi: zastarela električna cestna železnica, ki ropota, nabasana z ljudmi v oglušujočem trušču po ulicah. V primeri z drugimi evropskimi vlemesti je avtomobilski promet naravnost nezna-tan. Kljub velikemu številu novih poslopij napravljajo mesto zelo neugoden vtis. Moskva je namreč — zunaj bulevardov — mesto prenapolnjenih stanovanjskih kasarn in kakšnega paradiza delavcev ni videti nikjer.

Čakali smo v umazani veži v nekem hotelu, kjer so švigali okrog nas neobriti in slabo ob-leženi posli. Hotel nam je bil priporočen kot najboljši v Moskvi; bil pa je v resnici podoben newyorškemu hotelu pete vrste. Po dolgi pogajanjih s pristojnimi oblastmi smo sled-njič našli sobo v nekem drugem hotelu. Soba je bila sicer še precej čista, toda sosedna kopalnica je bila brez okna in zelo primitivno opremljena: pip-pa je bila neprestano odprta, ker se sploh ni dala zapreti, kopalna kad pa ni imela zamaška, s katerim bi zamašil odvodno luknjo.

Hotel, v katerem smo se nas-tanili, je očividno videl že bolj-še dni. Lepi kristalni lestenci in angleške ure so govorile o srečnejših časih. Stari, napol polomljeni lift je izviral še iz preteklega stoletja. Vsakokrat, ko smo se peljali z njim v jedil-nico v osmem nadstropju, smo doživeli med potjo kakšno pu-stolovščino. Poštrežba je bila v hotelu takšna, da bi bila debe-la pritožna knjiga v nekaj dneh polna, ako bi jo sploh imeli. Najbolj neprijetna pa so bila krdela muh, ki so nas spreml-jale vse povsod!

To je nekaj bežnih vtisov an-gleskega časnikarja iz središča sovjetskega paradiza. Moje do-bro pozna predvojno Rusijo in si je zelo prizadeval, da bi v angleški javnosti zbudil boljše mnenje o sedanjih Rusiji. Toda ko je novo Rusijo videl od blizu in jo primerjal s staro, so ga ta prizadevanja minila, kar sam iskreno priznava. "Vpraševal sem se, ali je sploh kdaj v zgodovini neke vladal režim, ki bi povzročil toliko človeške-ga trpljenja. Njegovi pristaši sicer opravičujejo krvave poko-lje zadnjih let in ponovne "či-stke" s tem, da te žrtve služijo sreči prihajajočega rodu. Naj-bod pravice bodočega rodu še takšne, po mojem mnenju ima-jo tudi sedaj živeči ljudje ne-kaj pravic in nobena korist bo-dočega človeškega rodu ne mo-re opravičiti pobijanja milijo-nov."

IZ DOMOVINE

—Na strahovit način se je poskušala znebiti svojega moža Terezija Šilec iz Varaždina. Njen mož Rudolf je imel mlin. Toda mlada žena se je sestajala z 20-letnim Viljemom Markovičem in nazadnje z njim sklenila dogovor, da bosta mo-žka ubila in se nato vzela. Kri-tičnega večera je Terezija re-vela možu, naj prinese v mlin moko. Toda moža je zunaj s se-kiro napadel Viljem. Rudolf je začel vpiti na pomoč in sliša-li so ga cigani, ki so taborili v bližini. Tedaj pa je priskočila Terezija in začela z nožem re-zati moževe prste, s katerimi je zagrabil Viljemovo sekiro. Na-to sta moža obvladala in ga pretolkla. Mislila je, da je mrtev, sta ga prišla in vrgla v reko. Toda tedaj so že prišli cigani in Šileca še o pravem času potegnili iz vode. Navzlic težkim ranam se je mož v bolnišnici po-pravil in bo ozdravel. Morilski par pa je romal v zapor.

—Bivši moški, ki je pozneje

postal ženska, se bo sedaj poro-čil. Tako poročajo iz Suboti-ce, da bo tam poroka Viktorije Dezmanji, ki je bila še pred štiri-mi leti moški. Imenoval se je Julij in je bil krepko razvit fant. Ni ga bilo znaka na njem, da bi ljudje dvomili v njegovo moško naravo. Toda nenado-ma se je fant spremenil in za-čel kazati čisto žensko naravo. Starši so ga peljali k zdravni-ku in z malo operacijo je bil Julij spremenjen v žensko in je dobil potem ime — Viktori-ja. Preobrazba se je hitro iz-vršila. Kakor pa sedaj poro-čajo, se bo Julij-Viktorija se-daj poročila.

—S sinčkom je skočila pod brzovlak. Blizu postaje v Laškem je skočila pod brz vlak, ki prihaja v smeri od Zidanega mosta, še ne 30 let stara delav-čeva žena Marija Doberškova. S seboj v smrt je vzel tudi svo-jeja 4 letnega sinčka. Vlak je obe trupli razpolovil. Ljudje pripovedujejo, da je Doberško-va šla pod vlak iz obupa, ker je bil njen mož premeščen od rud-nika Hude jame k rudniku v Rajhenburgu, kjer pa mu ni bi-lo obstanke. Iskal je službe in jo je našel v neki tvornici v Ma-riboru. Ali medtem je Dob-rškova marsikaj pretrpela in je slednjič obupala.

—Kraje Alojziji, sin posest-nice iz Žapuz, je nakladal hlo-de, pa mu je eden padel na no-go ter mu jo zlomil.

MALI OGLASI

Fant želi delo

Fant, star 17 let, želi dobiti delo na farmi; razume se tudi na vse poljedeljske stroje. Ogla-site se na 952 E. 141st St. (137)

Delo išče

Ženska išče delo za hišna opravila, ali pa za v restavran-tu; najraje pri Slovincih. Vprašajte na 3622 E. 80th St. (137)

Delo dobi

Slovenka za hišna opravila. Ja-ko dober dom. Oglasite se na 3133 Payne Ave. (135)

Išče se

Dva prodajalca zemljiških posestev, ki morata imeti svoj avto. Ugodna pri-lika. Dober zaslužek. Za podrob-nosti se oglašite pri

Ed. Kováč

960 East 185th Street (135)

Zavarujte vaš avtomobil proti neizgodi

\$5,000 do \$10,000 zavaroval-nine za ljudske poškodbe stane \$21.08. \$5,000 zavarovalnine za škodo storjeno drugim avtomobi-lom, stane \$6.80. Zavarujem tudi avtomobile proti ognju in tatvini. Zavarujem hiše, trgo-vine in šipe pri trgovinah. Pro-dajam hiše in lote.

Vprašajte pri

John Zulich

18115 Neff Road

Telefon KEnmore 4221.

(143)

ZA DOBRO PLUMBINGO IN GRETJE POKLIČITE

A. J. Budnick & CO.

PLUMBING & HEATING

7207 St. Clair Ave.

Tel. HEnderson 3289

976 E. 250th St.

Res, MUIberry 1146

A. MALNAR CEMENT WORK

ENDicott 4371

1001 East 74th Street

CERTIFIED

TYPEWRITER

SERVICE

1127 E. 66th St.

Pisalni stroji in seševalni stroji naprodaj, v najem in v popravilo.

Trakovi in carbon papir.

J. MEHRAR.

Pokličite HEnderson 9009.

GREMO IZ TRGOVINE!

Razprodaja vsega blaga

NAŠA PRVA RAZPRODAJA V 41. LETIH

Razprodaja se prične v torek zjutraj 11. junija ob 9.

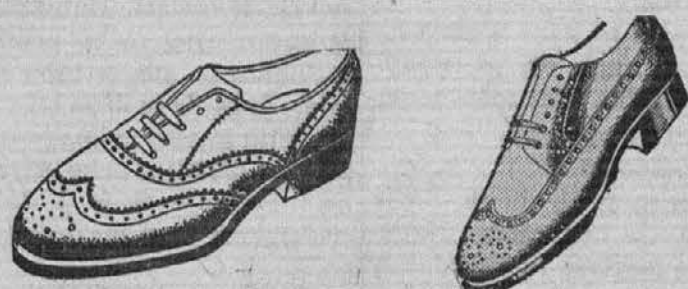
8000 PAROV MOŠKIH, ŽENSKIH IN OTROŠKIH ČEVLJEV ZA VSAKO CENO!

Radi nenadne smrti Mr. Frank Suhadolnika, je potrebnost, da priredimo to razprodajo, ker gremo iz trgovine. To je prva razprodaja v 41 letih.

Mr. Suhadolnik je bil poznan v naselbini kot trgovec, ki je imel vedno fino blago. In prav to blago prve vrste bo dano na razprodajo globoko pod tovarniško ceno.

Okrog 8,000 parov moških, ženskih in otroških čevljev bo na razprodaji, kjer si boste prihranili 40, 50 in do 60% na dolarju. Pripeljite vso družino na to ogromno Suhadolnikovo razprodajo.

TUKAJ JE NEKAJ POSEBNOSTI:

Do \$3.00 vredni ŽENSKI ČEVLJI, po50c

Do \$5.00 vredni ŽENSKI ČEVLJI, po\$1.00

MOŠKI PRAZNIČNI ČEVLJI, oxfordi, po\$1.00

49c ŽENSKI SLIPARJI, po19c

1 lot OTROŠKIH ČEVLJEV po12c

OTROŠKI RED GOOSE ČEVLJI, vredni do

\$2.95, sedaj po\$1.59

OTROŠKI ČEVLJI po88c

\$3.00 vredni DELOVNI ČEVLJI, po\$1.88

Suhadolnik Shoe Store

6107 St. Clair Ave.

FR. MIHČIČ CAFE

7114 ST. CLAIR AVENUE

ENDicott 9359

Night Club

8% pivo, vino, žganje in dober pri-grizek. Se priporočamo za obisk

Odprto do 2:30 zjutraj

Frank Klemenčič

1051 ADDISON ROAD

Barvar in dekorator

HEnderson 7757

Vabilo na PIKNIK

ki ga priredi

društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ

V NEDELJO 9. JUNIJA 1940

NA MOČILNIKARJEVI FARMI

Vljudno vabimo članstvo in ostalo občinstvo, da nas

posetite. Začetek bo ob eni popoldne. Igral bo znani F.

Jankovičev orkester. ODBOR.

LASTNIKI AVTOV!

Mi popravimo fenderje, ogrod-

je in prebarvamo, da bo avto

izgledal kot nov. Točna po-

strežba; cene zmerne.

Se toplo priporočam

Superior Body & Paint Co.

6605 St. Clair Ave. EN 1633

FRANK CVELBAR, lastnik.

POZOR GOSPODARJI HIŠ

Kadar potrebujete vašo streho popraviti, kritja z asfaltom ali skrilce, popravilo zlebov ali novih, se z vso zanesljivostjo obrnite do nas, ki smo že nad 30 let v tem podjetju in dobro poznani tudi mnogim Slovincem. Plačate lahko na prav lahke obroke.

The Elaborated Roofing Co.

MFtrose 0033 6115 LORAIN AVE. GARfield 3289

Kadar pokličete, vprašajte za MR. A. LOZICH

HELENA HALUSCHKA:

Sin dveh očetov

Fani je zmagoslavno ošinila milostivo ter zateglo in nosljajo jo godla svojo pesem naprej. Gospa Inge je vzela klobuk, torbico in rokavice, zatleskala vrata za seboj in odhitela. Ko je pa hotela zaloputniti tudi vrata na hodniku, je slišala iz fantove sobe ropot in nato glasev krik: "Mati!"

Hitela je nazaj. Deček je stal v spalnici sredi sobe in se raval s staro Fani.

"Vročina ga je spet prišla, vročina!" je tulila stara služkinja.

Toda fanta ni treslo... imel je prečudno jasne oči.

"Kaj naj to pomeni, Volbenk?"

"Ostani doma, ti pravim!" je revsknil vanjo.

Uprla se je, ni bila vajena take govorice.

"A, kaj ti ne kane v glavo?"

Njegove mrzle oči so se zapile v materine. Čez rame je pokazal proti drugi sobi.

"Tu nekdo joče."

Potem so prišli dnevi, ko je bilo vzdušje nezno. Napetost med materjo in očetom je popustila in prešla v malenkostne prepire, vladno zadržane opazke in bolno razdraženost, s katero sta drug drugega še bolj trpila. Da bi udušil svojo žalost, se je doktor Wilde trmast zagrizel v svet svojih nazorov. Divje ga je gnalo, da bi vse razrušil. Njegovi spisi so bili polni prevratnih misli in očitne upornosti. Isti mož, ki se je z vso močjo boril, da si ohrani svojo "skupnost", svoje ogroženo družinsko ognjišče, prav isti mož — nepojmljivo navzkrižje človeške narave — je zdaj divje napadal vse ustanove človeške družbe.

Volbenk je hlastno srkal vasete vihar. Pri vsakem koraku je čutil, da je na tem svetu odveč, in to zavest je se pretiraval, samo da bi mogel materi, ki je imela že toliko na vesti, še več očitati. Trpel je, ker jo je ljubil, in te ljubezni ni mogel zatajiti, čeprav je bila tako grdo prevarana in ogoljufana, kakor je mislil. Kako nizko je padla v njegovih očeh mati in vendar jo je še vedno ljubil, moral jo je ljubiti, čeprav je spoštoval ni več. To ga je tako bolelo, da je skušal to ljubezen na vse načine udušiti.

Tako zelo se je bil spremenil, da ga je prijatelj Rudheim, ko ga je prvič obiskal, komaj spoznal. Rudheim mu je planil okoli vratu kakor kakšno dekle, potem pa ga je bilo te gajenosti sram in sunil je Volbenka pod rebra.

"Da si le spet zdrav, Wilde! A kaj ti je šnilo v glavo, da si jo odkuril brez mene? Če boš kdaj spet kaj koval, se vsaj name spomni. Odkurila jo bova oba skupaj."

Volbenk je zvedavo pogledal tovariša.

"Ali so tebi tudi kaj naredili?"

"Ne, a življenje je umazana reč. V šoli ti ubijajo modrost v glavo, da ti postaja slabo, in ko imaš šolo za hrbtom, ne veš nič početi s to kramo. Življenje zunaj je drugačno kakor v knjigah!"

"Kaj pa počne profesor Werther?"

"Ves je bil iz sebe, ko so te iskali." Rudheim je dregnil Volbenka v trebuh. "Sicer je bilo pa grdo od tebe, da sem

moral begati radi tebe okoli kakor norec. Ali si njemu povedal, zakaj si jo popihal?"

"Ne, nikomur ne morem povedati."

Rudheim je nekoliko pomolčal, potem pa menil dobrodušno:

"Če res ne poveš nikomur, nisem več užaljen."

"Obiskati moram še gospodično Werther, večkrat je spraševala po meni."

"Ali prideš pred počitnicami še kaj v šolo?"

"Ne, moram na popolnoma drug zrak, pravi zdravnik. Jaz grem k stricu v Švico."

"O kakem stricu v Švici nisi nikoli govoril."

"Tudi sam nisem o njem nikdar nič slišal. Menda se mati z njim ni razumela. Polbrat je mojega pokojnega očeta. Piše se Fric Wegwart. Iztelnika ga je znova prav za to priliko in se, kakor se zdi, z njim pobotala. Inženir je in je bil v mladih letih baje dosti po svetu ter se nato oženil z neko Alzačanko. Pozneje si je postavil v švicarskem Juri majhno tovarno."

"Se že veseliš?"

"Ah, popolnoma vseeno mi je."

"Potem ostani vendar tu, meni ni vseeno, kje si!"

"Da, je že tako! Zdravnik brezpogojno zahteva, da pridem v povsem novo okolico. Boji se, da sicer ne vzdržim."

Kaj je stari domači zdravnik v resnici povedal, tega Volbenk ni ponovil.

"Taki so skoro vsi," je namreč rekel, "ti otroci sodobne kulture. Zunaj bron, znotraj groblja. Mišice močne, živci slabi. Po rekordih segajo, a niso za življenje. Novodobni človek razpada, razdeljen je, trhel sam v sebi kakor vsa naša napihnjena, izumetničena civilizacija. Najboljši med nami so morda še tisti, ki kdaj pa kdaj močno trpe zaradi tega. Bolečina je vedno odpor. Nič ni strašnega, če koga žene na pot; strašno so okolnosti, ki vodijo v to. Sicer pa," je modroval dalje, "tako goni na pot zdaj domala vse ljudi. Drevisjo se in sode z avtomobili, z železnico, s kolesi, hlastajo po rekordih... vse je samo gon po potovanju, beg pred samim seboj in pred življenjem."

Na vse to je mislil Volbenk in molčal. Rudheim je čutil, da je odveč, ter odšel.

Nekaj dni pozneje je obiskal Volbenk gospodično Werther, da se poslovijo in se ji zahvali. Počasi in oprežno mu je prišla nasproti. Nič ni rekla, samo obe roki mu je iztegnila nasproti. Takoj ko je stopil k njej v sobo, se mu je zazdelo, da se mu je zvalilo z ramen vse breme njegove ožornosti. Kar telesno je čutil, kako sta ga prevzeli vedrina teh prostorov in tihi usmev gospodične.

"Rada bi vas bila obiskala, vendar nisem smela. A pozabila nisem na vas," je menila pristrčno. In brat je pripomnil:

"Kaj vam je sploh šnilo v glavo, vi nepopoljšljivi norček, da ste nas spravili v tak strah?"

"Ne vem več," je odbrnil Volbenk.

"Pusti ga, vedela sem, da se vrne."

"Kako to, gospodična Werther?"

Molčala je, toda njene oči so se skoro navihano smejale.

"To je čudna zgodba," je spregovoril profesor. "Zares čudna. Veste, da sestra že nekaj let ne more več sama iz hiše. Ko vas torej takrat do opoldne še ni bilo nazaj in tudi mene ni bilo doma, je odšla po dveh palicah iz hiše, najela avto in se odpeljala v cerkev, kjer so vas zvečer našli. Ko sem se proti dnevni vrnil in že nisem vedel, na katerega vaju dveh naj se bolj jezim, je prišla po stopnicah gor in rekla čisto mirno: 'Vrača se.'"

Volbenk jo je osuplo pogledal. Spomnil se je, kako mu je neka nezmagljiva sila ubranila, da bi šel še dalje, in je vprašal osorno:

"Odkod ste vedeli?"

"Ker sem za to molila."

Volbenku je bilo neprijetno. Začel je, da se ne bi kazal nevljudnega, govoriti o stvareh, ki so ga malo zanimalo, o gledališču, o mestnih marjah in podobno. Ko mu je pa profesor Werther nameraval na klavirju zaigrati njegovo najljubšo godbo, stari koral, je odklonil, ker se je bal, da se ne bo

mogel več obvladati. Mahoma je vstal, se rezko priklonil, se komaj malo zmenil za to, kaj mu želi in kako ga opominja stari profesor, in videl samo mehke ženske roke, kako so počivale na blazinici za klekljanje in rahlo drhte. Kako rad bi položil svojo ubogo glavo nanje, kako rad bi jim spregovoril:

"Blagoslovite me!"

Pa je stal, kjer je bil, se priklonil, stisnil profesorju roko in zbežal skozi vrata. Ko so se bila za njim zaprla, mu je bilo hudo. Ni mogel oditi. Spet je pozvonil... in ko so mu odprli, je zavpil skozi pol odprta vrata:

"Gospodična Werther, hotel sem še reči: Hvala lepa!"

In je šel.

Gospa Inge se je na vso moč mudilo, da bi Volbenk odpotoval čimprej. Nasprotno pa se je doktor Wilde fanta očitno oklepal. Oba sta se ogibala, da bi vprilo Volbenka govorila o ločitvi. Čas, ko ga ne bo, sta hotela porabiti, da bi si prišla med seboj na jasno.

ST. VITUS HOLY NAME Weekly Review

Graduation at St. Vitus Tomorrow

Here are some of the scenes seen: Scheduled for seven o'clock, the party finally got under way by a quarter of eight... the schedulers came around at 7:30 themselves... even before the crew got under way, Dorothy Petrincic, Helen Gobec, and Herman Ogrinc elegantly seated themselves in a car, only to be told to get out by the wronged car owner! Were their faces red!... Blame it on little Herman... Picture wasn't worth seeing, said one member, because only one bomb explosion took place and that was faked... Suggested: a petition be sent to the theater manager, asking that the show get good pictures once in a while... Dejak, the philosopher, pessimist, suicide maniac, radically changed for the worse, say Orhek and Klemencic... the Sirc's were represented 100 per cent strong... Mrs. Wencil Frank is too shy and too quiet for her pretty personality.

Graduates of Room 3:
Arko, Olga
Glavich, Josephine
Hrovat, Lucille
Jancic, Lillian
Jerina, Caroline
Kaucic, Mary
Keravcan, Stella
Koletic, Julia
Kosec, Josephine
Koss, Anna
Merhar, Janet
Mohoric, Marie
Okorn, Olga
Pavli, Julia
Pizem, Florence
Sader, Eleanore
Troha, Rose

Graduates of Room 5:
Blatnik, Dorothy
Brose, Rosemary
Bucher, Margaret
Dolenc, Helen
Jokamin, Beatrice
Kovacic, Frances
Kozelj, Helen
Legan, Anna
Mihavec, Sylvia
Perpar, Dorothy
Poje, Julia
Perko, Marceline
Stromsky, Anna
Skrab, Rose
Srai, Agnes
Strnad, Mary
Schurko, Dorothy
Turk, Esther
Urbancic, Dorothy
Valencic, Elsie
Vertovskiy, Anna
Zalc, Josephine
Zobec, Emily

Graduates of Room 6:
Baskovec, Joseph
Cizelj, Anthony
Dolac, Joseph
Dolac, Stephen
Gradin, Joseph
Kocevar, Richard
Kasunick, Joseph
Kotnik, Edward
Kutnar, William
Lovsky, Frank
Medves, Raymond
Meglich, Robert
Novak, Norbert
Nousek, Wescelous
Papeash, Adolph
Podrazil, Edward
Priatelj, Victor
Skully, Ray
Tolar, Anthony
Vegal, Emil
Zakrjasek, Andrew
Zelko, Stephen
Znidarski, Stanley
Zupancic, Frank
Zupancic, Raymond

Review of da Play "Girl Shy"
Lost Sunday night to da play I vent, Und dere I meet mony a ladec und gent;
Of corse I couldn't stood being all alone,
So I goes backstage und makes myself at home;
Furst I sits meself down on de sofer, Den along comes da deerecter und he looks me ofer,
Says he, "Don't you think your in the way,
When do you expect us to start this play?"
Den already I sees he vas getting sore, So avay I moves quickly to bother him no more;
Then who I meets furst is this Oke Srinson guy,
He always wear nice shous, nice soote und loud tie;
He always jump around, like a horse he vas prancin',
Or maybe vas only learn to do some dancin';
Then next I sees Tom Arsdale who is girl shy,
Says he is girl shy bot vas only a lie; Sylvia Webster, Tom's pet aversion, Came to veeit him by special excursion;
Tom's dear auntie whose name vas Caroline,
In her part I most say vas really sublime;
Peaches Carter, Oke's sweet fiancée, Vas very becoming und always quite gay;
Babsy Sanford who had plenty of stuff, In her role I say she do good enough; But Birdie LaVerne who think she vas cutie,
Always think she go get in the movie; By audacious actions the crowd she sizzle;
Bot her movie try-out vas only a fizzle;
Asma da maid whose complexion vas shady,
Always declared "Ah is a wash lady"; Anthony Arsdale, Tom's dear old pap, Turned out at the end to be only a sap;
He think he know how to pick a wife, But by dis he only endanger his life; Alfred Tennyson Murgotody, the college poet,
Vas very bashful und he did show it; Chuck Mayo who think he vas tough, Try to take care of one gal bot vas not strong enough;
Wit his kidnap trick the crowd he wow, Und as a newcomer he must make a bow;
Now as end comes, I must adjourn, So good-bye for today und please don't mourn.

Sights Worth Seeing Again
The guys who wanted beer instead of ice cream acted like they had had some... and Dizzy Dean Dejak doubling as dumb waiter... Fic and shame on the guys for staging the affair: Where were Doc and Tony?... The Snooper was not present (for a change)... and what a relief!

Graduation at St. Vitus Tomorrow
Here are some of the scenes seen: Scheduled for seven o'clock, the party finally got under way by a quarter of eight... the schedulers came around at 7:30 themselves... even before the crew got under way, Dorothy Petrincic, Helen Gobec, and Herman Ogrinc elegantly seated themselves in a car, only to be told to get out by the wronged car owner! Were their faces red!... Blame it on little Herman... Picture wasn't worth seeing, said one member, because only one bomb explosion took place and that was faked... Suggested: a petition be sent to the theater manager, asking that the show get good pictures once in a while... Dejak, the philosopher, pessimist, suicide maniac, radically changed for the worse, say Orhek and Klemencic... the Sirc's were represented 100 per cent strong... Mrs. Wencil Frank is too shy and too quiet for her pretty personality.

Graduates of Room 3:
Arko, Olga
Glavich, Josephine
Hrovat, Lucille
Jancic, Lillian
Jerina, Caroline
Kaucic, Mary
Keravcan, Stella
Koletic, Julia
Kosec, Josephine
Koss, Anna
Merhar, Janet
Mohoric, Marie
Okorn, Olga
Pavli, Julia
Pizem, Florence
Sader, Eleanore
Troha, Rose

Graduates of Room 5:
Blatnik, Dorothy
Brose, Rosemary
Bucher, Margaret
Dolenc, Helen
Jokamin, Beatrice
Kovacic, Frances
Kozelj, Helen
Legan, Anna
Mihavec, Sylvia
Perpar, Dorothy
Poje, Julia
Perko, Marceline
Stromsky, Anna
Skrab, Rose
Srai, Agnes
Strnad, Mary
Schurko, Dorothy
Turk, Esther
Urbancic, Dorothy
Valencic, Elsie
Vertovskiy, Anna
Zalc, Josephine
Zobec, Emily

Graduates of Room 6:
Baskovec, Joseph
Cizelj, Anthony
Dolac, Joseph
Dolac, Stephen
Gradin, Joseph
Kocevar, Richard
Kasunick, Joseph
Kotnik, Edward
Kutnar, William
Lovsky, Frank
Medves, Raymond
Meglich, Robert
Novak, Norbert
Nousek, Wescelous
Papeash, Adolph
Podrazil, Edward
Priatelj, Victor
Skully, Ray
Tolar, Anthony
Vegal, Emil
Zakrjasek, Andrew
Zelko, Stephen
Znidarski, Stanley
Zupancic, Frank
Zupancic, Raymond

Review of da Play "Girl Shy"
Lost Sunday night to da play I vent, Und dere I meet mony a ladec und gent;
Of corse I couldn't stood being all alone,
So I goes backstage und makes myself at home;
Furst I sits meself down on de sofer, Den along comes da deerecter und he looks me ofer,
Says he, "Don't you think your in the way,
When do you expect us to start this play?"
Den already I sees he vas getting sore, So avay I moves quickly to bother him no more;
Then who I meets furst is this Oke Srinson guy,
He always wear nice shous, nice soote und loud tie;
He always jump around, like a horse he vas prancin',
Or maybe vas only learn to do some dancin';
Then next I sees Tom Arsdale who is girl shy,
Says he is girl shy bot vas only a lie; Sylvia Webster, Tom's pet aversion, Came to veeit him by special excursion;
Tom's dear auntie whose name vas Caroline,
In her part I most say vas really sublime;
Peaches Carter, Oke's sweet fiancée, Vas very becoming und always quite gay;
Babsy Sanford who had plenty of stuff, In her role I say she do good enough; But Birdie LaVerne who think she vas cutie,
Always think she go get in the movie; By audacious actions the crowd she sizzle;
Bot her movie try-out vas only a fizzle;
Asma da maid whose complexion vas shady,
Always declared "Ah is a wash lady"; Anthony Arsdale, Tom's dear old pap, Turned out at the end to be only a sap;
He think he know how to pick a wife, But by dis he only endanger his life; Alfred Tennyson Murgotody, the college poet,
Vas very bashful und he did show it; Chuck Mayo who think he vas tough, Try to take care of one gal bot vas not strong enough;
Wit his kidnap trick the crowd he wow, Und as a newcomer he must make a bow;
Now as end comes, I must adjourn, So good-bye for today und please don't mourn.

Sunday morning, June 9, at the 8:30 High Mass, 92 graduates of the eighth grade will renew their baptismal vows in the Sanctuary to prepare themselves once more to face the fight for Christ and the Right. They are at the threshold of real life. Let us not only wish them good luck but also give them a lift to live their lives right.

This ceremony will be followed by a Solemn High Mass at which Mr. Srinovskiy and his Lira choir will sing. In the evening at 7:15 the graduates will receive their longed for diplomas as a reward for their diligence during their past eight years.

We, as the teachers of these graduates, feel strongly recompensed for our work, for one of our lads, Raymond Suhadolnik, won a four-year scholarship for Benedictine High, receiving the highest percentage among 214 contestants, while Frank Zupancic stood second highest.

Although dear graduates, you are leaving your dear Alma Mater, ever remember her, whether far away or near. May you never disgrace her by word or action, but try to be loyal to the lessons of righteousness taught you by her.

Farewell, S. N. D.

Scenes at Monte Carlo Committee Theater Party

Finally last Wednesday, the Holy Name Monte Carlo Committee decided to treat all the workers who helped in that gala affair. Under the eminent guidance and leadership of Dr. Vincent Opaskar and Anthony Urbas, an estimated crowd of 50 young men and women attended a theater party at Loew's State where "Waterloo Bridge" is being shown. The show was climaxed with a raid on Hoffman's Ice Cream Parlor on Euclid.

FROM THE MELODY LAND OF BARAGA GLEE CLUB

Tickets for our Father's Day Celebration are now on sale at Novak's for the small price of 35 cents.

The reserving of tables for either evening also begins today and continues on throughout the week. About the number as to how many can reserve a table, the answer is four or more... no reservations made for less than four. "Well, there aren't that many going from our family, so I guess that leaves us out," you may say—but how about asking your friends to come down also to help you celebrate, thereby giving you enough people for which to reserve a table.

You and you, how about giving your Dad a treat and taking him down. I'm sure he'll enjoy it, after all, there'll be "his crowd" down, and—not to forget to mention—music for dancing by the old maestro himself—yep—Lou Trebar, in person, and his orchestra, of course. Plenty of eats and drinks and singing galore by the Baraga Glee Club together with community singing for all present.

So here's hoping I'll see you all there. The Chorus promises all a grand time, so don't forget the dates are June 15 and 16.

REPORTER

SODALITY SYMPHONY

Congratulations!
The Junior Young Ladies Sodality wishes to congratulate all members of the graduating class. Wishing them much success and happiness in the years to come.

We especially wish to congratulate the teachers of the graduating class who have made this day possible for graduates.

JUNIORS' BULLETIN BOARD
It's a Date for Tomorrow
At the seven o'clock Mass tomorrow morning the Junior Holy Name will receive Holy Communion in a group. Boys are instructed to meet in the vestibule and then proceed to the reserved pews. This June communion is particularly significant since so many events are taking place. Graduating classes, Father's Day and other personal problems need your Holy Communion offerings.

Congrats to Grads
Fifty Juniors will receive diplomas at the 8:30 Mass tomorrow. Now after eight years of study at the hands of the Sisters, many of these boys will go out into the public school system of education.

Certainly we extend our best wishes to these graduates. But we hesitate when we think that now their religion and companionship will not be as it was. Remember, fellows, that belonging and being active in the Junior Society is your means of keeping close to the Church and associating with Catholic companions after you leave good old St. Vitus.

Ring Binds Advisor
Besides his active work in the Junior Holy Name, Charley Winters has found himself a new interest in Miss Furlan. And he likes this new friend so much that he presented her with a ring which sealed his engagement with this lovely Slovene lass. We're anxiously waiting for the wedding date, Charles.

Grad's Ideal: Better Things For Better Living
Along with five hundred other boys, Frank Modic will cease his studies at East Tech High this Monday evening when the school will graduate its largest class at the music hall.

The story of this graduating Junior is unique in the fact that in all his four years, he has been a honor student while he majored in what is considered the difficult course at the school. Chemistry, the profession of acids and stenchies, is the world of endeavor for this ambitious Junior. Laboratory work enraptures him in a world of interest and some day he'll probably be in some commercial lab discovering new conveniences for mankind.

Frank looks forward to attending college this fall to continue his chemical studies, so that he can prepare for a career in chemistry.

Art is his avocation. All the artwork done on the stencils of the Junior's Journal was sketched by this artisan. Sports also take up the spare time of Frank, with baseball and basketball as his favorite means of exercise.

The Juniors congratulate you Frank, and wish that you may realize the goal you've set out to attain in this world of work.

Yours sincerely, I RUBIN.

All Around Town

Red Cross Volunteers

The Cleveland unit of the American Red Cross, foremost organization of welfare work for mankind in distress throughout the world, is located at 3443 Euclid Avenue.

Not to be outdone by any welfare group, the Slovenes are mobilizing their efficient and capable young ladies, 18 years of age and over, to form their own corps, each donating a few hours of their time each week toward a most worthy cause. The work, at first, will be the making of bandages and compresses. Later on, first-aid will be taught by competent instructors.

Those interested in donating their services should register with Miss Frances Zulich, 1815 Neff Road, or call Kenmore 4221 immediately, as this group will be organized within a week.

CARRYING ON FOR A PRINCIPLE

LAKE SHORE POST NEWS
By John Wenzel, Jr.

On Memorial Day, Thursday, May 30th, patriotic and veterans organizations formed at 3:30 at the Mall and at 4 p. m. preceded by city officials and G.A.R. veterans and also disabled World War veterans in cars, moved in parade on downtown streets, ending after passing the reviewing stand which was located between the Public Library and the Plain Dealer Bldg. on Superior Avenue.

Members of the Lake Shore Post also participated and were led by Joseph Mohar. Although the day was rather bleak and a slight drizzle was present, the parade lasted for one hour and a half. The various colorful units brilliant in the parade which appeared to be one huge rainbow to the onlookers who crowded the downtown section.

In the morning the members of the Post decorated their quota of soldiers' graves. But according to the attendant who was very generous in aiding us find the graves, five veteran graves were accidentally omitted from our list. Although we had one extra grave decoration, nevertheless it appears that we have slighted the other four through no fault of ours. We are sure that our Adjutant will check up on this list to make it more complete at the county headquarters, so that there will be no repetition of this mistake in the future.

Our Post's typewriter was stuck with a stack of tickets—but not for long. These tickets are for the Chicken Dinner and Dance to be held at Knauts Hall on June 15th. The price is only 50 cents. We really do not know how Gus Princic and his entertainment committee can do it at this price. But knowing Gus as we do, we are sure that he will not serve any blanks. We also wish to announce that this is not a private affair; the public from far and near is cheerfully invited to attend and tickets can be obtained from members of the Post and Auxiliary, or at Joe Mohar's, 6521 St. Clair Ave.

We regret to report that our ever present member, Edward Posch, is laid up in the hospital. We first learned of this when we inquired as to his whereabouts when we were assembling at our headquarters in Knauts Hall, prior to the Memorial Day parade. Cheer up, Ed, you're a good sailor and with God's will you will be up and well before this gets into print. Being one of the few sailors in our ranks, we can not afford to see you sick.

In conclusion, you comrades know

from experience that the Red Cross reaches the spot and that many people are again in dire need. If you have already given—give again!

P. S.—"Elmer" was with us in the parade and he drew much applause from the crowd viewing the parade.

MEETING NIGHT—Monday, June 10, 1940!

Plain Dealer Music Festival

Richard Crooks, famous tenor of the Metropolitan Opera Company and popular radio and concert soloist, will be the featured singer at the Plain Dealer Music Festival in Cleveland on June 14. Festival Director John A. Crawford announced today.

Crooks' masterful, dramatic voice, which has thrilled music-lovers in this country and in Europe, will be heard not only in solo but with the winning soprano of the festival. After the best soprano is chosen by the judges, she and Crooks will sing a duet.

About 3,700 amateur singers and musicians from as far west as Astoria, as far south as Columbus and as far east as the Pennsylvania border will converge on the lakefront coliseum that evening to vie for honors in their musical field. Those that participate will be the winners and runners-up in competitive auditions held in Cleveland and other population centers.

The Plain Dealer and the fraternal, civic, religious, patriotic, parent-teacher and nationality co-sponsors are planning to make this the grandest musical event ever staged in this section of the country. There will be a mass band of 1,000 players, a chorus of 1,000 voices, and a large symphony orchestra. There will be drum and bugle corps on the march. There will be soloists in both the instrumental and vocal fields, and quartets and duets and ensembles, all competing for the medals and trophies and certificates that will be awarded.

Interspersing all this will be community singing. The pageant will get under way with a display of the massed flags of the Flag Day Parade and will close with fireworks catapulting from the back of the Stadium to light up the lakefront sky.

"It will be a gigantic musical party for Northern Ohioans," said Crawford, and all Northern Ohioans are invited.

NEWBURGH NEWS
We Have a Baseball Team!

Hello there, Newburgh baseball fans! This year, with the help of our friend, Father Baznik, we organized a baseball club and named it Knights. Now we expect you fans to come out and watch us. The first game will be played Sunday, June 9, 1940 (tomorrow) at Washington Park No. 2, 3 p. m.

Now to summarize some of the players. For catching purposes we will have our dependable "Buddy" Slak. For first base Anthony Valencic will do the scooping if his appendix doesn't interfere. Second base is still a problem for the Slovenian boys in this neighborhood. For shortstop we will have Ed Grenkovich, and at third Al Gray. For the fly chasers in the outfield we selected Kocevar, Peskar and Berka. The pitching staff consists of "Feller" Novak, "Harder" Houdash and "Milar" Hess. As for hitting, Gray, Valencic, Kocevar and Berka should produce power.

Now to leave you until next Saturday, let me remind you that I wish to see you all at Washington Park No. 3 —3 p. m. tomorrow.

ANTHONY VALENCIC.

Subscribe to the "AMERIŠKA DOMOVINA" Leading Slovenian Daily

St. Mary's Spectator and Commentator

YOUNG MEN'S HOLY NAME NEWS and REVIEW

Meeting Notice